

Naročnino in nanašila s pr. e. ma upravništvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14. po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po polit vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Pismo kmečkega fanta.

Fantje, tovariši! Kličem Vas na delo, v tem predpustnem času, ko se fantje zbirajo po plesiščih in gostilnah ter pozno v noč tulijo in kričijo, drugi dan pa zdravijo — „mačka“. Žalostno, tovariši dragi, skrajno žalostno je to za nadobudno mladino. Posvetimo z bakljo izobrazbe v zadnjo gorsko vas! In drugače bo.

Ako listate časnike, vidite kako živahno se giblje mladina drugod, zlasti po bližnji Kranjski in zeleni Štajerski. Brez izobrazbevalnega društva si skoraj nemoremo misliti fare v sosedni Kranjski. Pri nas so izobrazbevalna društva takorekoč še „španska vas“ med mladino. In vendar so tako nujno potrebna. Kdor se ne izobražuje, podivjuje. Fantje, kar je mogoče drugod, mogoče je tudi pri nas! Treba je le nekoliko požrtvovalnosti in dobre volje; in ravno te večkrat pogrešamo. Mnogokd se izgovarjajo češ: „Društvo bi že ustanovili, a nimamo pripravnih prostorov“. Sami sebe obsojamo s takimi izgovori. Ali ga res v celi fari ni rodoljubnega gospodarja, ki bi bil ponosen na to, da njegova hiša ima v sebi „vseučilišče“ — izobrazbevalno društvo? Zatorej mladeniči, vse izgovore v stran, poprimimo se le načela: „Izobrazbevalno društvo pri nas moramo imeti!“ Zimski čas je kaj prikladen za snovanje društev. Izobraženci takoj na delo, in uspehi so zagotovljeni! Prej ko si mislite, stala bo za Vami mogočna izobrazba četa mladih boriteljev. Pometla bo s površja puhle kričače, ki kriče: „Smrt veri in narodnosti na Gorškem“. Sedaj pa mladeniči, iz kršnega

Krasa, tužne Baške doline ter od bregov bistre Soče, na delo. Podajmo si roke v edino rešilni organizaciji v izobrazbevalnih društvih.

Kmečki fant.

To pismo kmečkega fanta je vesel pojav za naše gibanje. Danes so izobrazbevalna društva tem bolj potrebna, ker se liberalci trudijo, da pridobe mladino zase. Izobrazba, značajna naša mladina nikdar ne bo šla v liberalen tabor. Zatorej tudi mi kličemo: Fantje, kvišku! Sledite pozivu svojega tovariša in snujte povsodi izobrazbevalna društva in podpirajte jih!

Preganjanje katoliške cerkve na Francoskem.

Te dni so sekvestirali cerkveno premoženje v semenišču v Verzelju blizu Pariza. Tu so vladni organi zaplenili za šest milijonov rent, ki so bile cerkvena last, s katero so se vzdrževale bolnišnice in šole. Vse to je vlada ugrabila. Papež bo podpiral s svojimi dohodki francosko duhovščino, ki sedaj od vlade ne dobi nobene plače več.

Kaj je vzrok proticerkvenega boja na Francoskem? Očitajte! Vodja socialnih demokratov Jaurès je dejal v poslanski zbornici: „Četudi bi Bog sam, preoblečen za papeža stopil pred ljudi, prva dolžnost ljudi bi bila, odreči mu pokorščino in ga ne priznavati za gospoda, kateremu se ima človeštvo podvreči, ampak ga smatrati za enakega ljudem!“ To je isto, kar je satan govoril prvemu človeku, da se je uprl proti Bogu.

Berimo naprej! Delavski minister Viviani je v zbornici rekel: „Mi vsi,

naši praočelje, naši očetje in sedaj mi opravljamo delo protiklerikalstva. Opravili smo s človeško vero v posmrtnost. (To se pravi: Izruvali smo iz src ljudstva vero v neumrjočo dušo). Pravo naše delo pa se je šele pričelo!“

Boj proti Kristu. Naučni minister Briand je nedavno govoril učiteljem sledeče: „Prišel je čas, da izkoreninimo iz src francoskih otrok staro vero, ki je opravila, in na njeno mesto postavimo luč svobodomiselnosti. Čas je, da se iznebimo krščanske misli. Izgnali smo Jezusa Kristusa iz armade, mornarice, iz šol, bolnišnic, sirotišnic in sodišč in sedaj ga je treba še iz cele države!“

Kdor ima še trohico vere v svojem srcu, ta se bo zgražal nad takimi besedami. Celotno ameriško časopisje ugovarja takemu postopanju. Ne tako pa naši liberalci in socialisti. Ti si žele pri nas francoskih razmer, tudi oni hočejo pri nas prižgati luč svobodomiselnosti. Če bi taki ljudje prišli v državni zbor, bi se pri nas isto zgodilo kot na Francoskem. Zato nihče, ki še kolikaj pošteno čuti, ne bo volil ljudi, ki tako govore ali ki jih priporočajo liberalci ali socialisti. Proč z njimi!

Politični pregled.

Slovenci v prihodnjem državnem zboru.

Za bodoče slovenske poslance bo silno važno, v kakem klubu bodo združeni. Le če bodo v močnem klubu, bodo kaj dosegli, drugače ne bodo ničesar storili za svoje volilce. Iz Poljskega je prinesel „Slovenec“ dopis, da pristaši katoliške ljudske stranke delajo na to, da se ustanovi v prihodnjem državnem zboru velik klub, ki se bo imenoval „Slo-

vanska zveza“. K temu klubu bi pristopili Jugoslovani, to se pravi Hrvatje iz Dalmacije in Istre in vsi slovenski poslanci, ki pripadajo „Slovenski ljudski stranki“, nadalje češki katoliško-narodni poslanci, ki jih pride v prihodnji državni zbor mnogo več, kakor jih je bilo doslej in pa poslanci poljske katoliške ljudske stranke. Ta klub bi štel okrog 100 poslancev, kar je jako veliko, ako pomislimo, da ga danes ni kluba v državnem zboru, ki bi imel vsaj le 80 poslancev. Ta klub bo toraj imel važno nalogo. Vsi slovenski poslanci, ki ne bodo v tem klubu, ne bodo ničesar pomenili! V ta klub pa seveda ne bodo vstopili liberalci, zato liberalni poslanci za svoje volilce tudi ničesar doseči ne bodo mogli! Vsak naj torej gleda in dela na to, da noben liberallec ne bo izvoljen na slovenskih tleh!

Državni zbor

se je sešel včeraj. Čuje se, da bodo češki radikalci umažnili svoje nujne predloge.

Kedaj bomo imeli volitve?

Eni pravijo v marcu, drugi v aprilu, sedaj pa poročajo z Dunaja, da je ministerski predsednik baron Beck izjavil poslancem, da bodo volitve začetkom maja. Baje poprej niso mogoče, ker priprave za nje ne bodo končane.

Program za parlamentarno delo.

Državni zbor ima za svoje zadnje zasedanje rešiti sledeče zakone: numerus clausus; volilno svobodo; zakon o vojaških novincih; 20 milijonski kredit za izboljšanje plač državnim uradnikom. Ker vrne gosposka zbornica obrtni zakon in zakon o vojaški taksi, bo postanska zbornica morala rešiti tudi še to. Ravno tako čaka rešitve krošnjar-

LISTEK.

Za ciljem.

Di.

I.

Gospod župnik stopi ravno iz vrta. V roki nosi debelo, prilično obrabljeno knjigo, z drugo pa si obriše obilni znoj raz visoko čelo. Mirnim korakom stopa proti domu. Vše obrne okoli županovega vrta, ko mu na uho udarijo lahke stopinje. Ozre se. Obraz mu spreleti vidna zadovoljnost. Postoji trenutek. In kakor bi se bal motiti za njim idočo osebo, stopa počasnim tihim korakom dalje. Teda v tem trenutku vže začuje slovenski pozdrav:

„Hvaljen bodi Jezus Kristus!“

„Na veke!“ odzdravi gosp. župnik.

„Kam pa se ti tako mudi, Milica?“ vpraša župnik. „Gotovo si bila na materinem grobu, — a sedaj hitiš, da pripraviš očetu kaj za pod zob?“

„Da“, odvrne nekako boječe Milica in hoče naravnost naprej.

„Prav“, reče g. župnik, „le pridna bodi! Pridnih ne zapusti Bog nikdar. Toda čuj,“ reče g. župnik, kakor bi se nečesa domislil, „reci očetu, naj pride

tekem ene ure k meni. Imam mu nekaj važnega povedati. Pa ne pozabi!“ doda še g. župnik, kakor za šalo. Saj je dobro vedel, da, kar se Milici naroči, izvrši točno kakor ura.

„Poslušeni bodite, g. župnik“, reče Milica in komaj pozdravi župnika z narodnim slovesom: „Z Bogom!“ vže odhiti brzih in lahkih nog kot mlada srna.

Gospod župnik, častljiv, postaren mož, je prijazno gledal za tem nežnim, brhkim dekletcem, ki je moralo vže sedaj v svoji rožni mladosti okusiti grenko kupo trpljenja. Smililo se mu je, ker se mora sedaj, ko najbolj potrebuje tuje pomoči in podpore, da se mora sedaj opirati na lastne moči. Bolelo ga je, da Milica, vajena prej nežnosti in ređu, mora sedaj še nedorasla kakim resnejšim skrbem, z vso silo občutiti njih težki jarem in nadomestovati očetu hišno gospodinjstvo. Toda božja pota so nerazumljiva, pomisli župnik. Vidim, da je tiha, mirno in potrpežljivo prenaša pretežki udarec — materino smrt. Ljubeznivo streže očetu ter mu vsaj kolikor toliko nadomestuje ranjko soprogo. Čemu jo pač božja Previdnost tako preizkuša? Včasih si Bog vže za rana izbere osebo, na kateri hoče pokazati svojo moč ter

jo preizkušati kot zlato v ognju, da jo vtrdi v trpljenju in bojih življenja.

Lahka zadovoljnost obsije častito župnikovo obličje pri teh mislih. Saj je vedel, da tako krepostna deklica premaga vse težave, vse skušnjave pretkanega sveta, da ne podleže nobeni sili, ko tako zvesto čuje nauke, ki jih je vpila z materinim mlekom. Svet je preslab, da bi premagal Boga.

S takimi mislimi prestopi župnik prag župnišča.

II.

Gospod učitelj Pavel služi v Dolini vže dvanajsto leto. Nikomur se še ni zameril, z vestno in točno službo si pridobiva naklonjenost predstojnikov, z lepim ravnanjem in uljudnostjo pa srca nadobudne mladine. Njegovo mehko k vsemu dobremu nagnjeno srce pomaga vsakomur, kateri se k njemu zateče, s svetom ali dejanjem. Nikogar ne odpusti praznih rok, in ako ne more v čem svetovati kaj zdatnega, tedaj mu reče: „Priatelj, do tu ne seže moja znanost; obrnite se na gosp. župnika ali družega izkušnega moža“. S tem geslom je nastopil trnjevo pot učiteljskega stanu, trdno se držal zlatega pravila zmernosti in vse

mu je šlo srečno izpod rok. S svojim blagim značajem je pridobil kmalu srca svojih sovaščanov tako, da bi mu težko bilo zapustiti novi kraj, a še težje bi ga pogrešali občinarji. Oholosti in ošabnosti ni poznal. Njegov vesel, prikupljiv nastop je kmalu vse pridobil, tako, da so za njegovo prijateljstvo kar tekmovali. Ni čuda tedaj, ako mu je prvi občinar izročil tudi svojo hčer Mimico, kar je Pavlov ugled še bolj povečalo.

Z Mimico sta složno živela. Družini skrben oče, šoli vesten učitelj, je lepo izhajal z vsemi. Cerkev se ni ogibal, priznati se mu mora, da je ravno ob šolskih mašah vladal najlepši red med šolsko mladino. Dasi sam na koru pri orgljah z izbranimi učenkami in učenci, vladal je njegov duh tudi ostale nepevce in nepevkinje v cerkvi. Pridno je pazil, da je vsakdo preskrbljen z molitvenikom, in kdor ga ni imel, je občutil kmalu pravico kazni. Reden v vsem je zahteval red tudi v cerkvi. Red je podlaga vsem krepostim, je mislil, in tako tudi delal.

(Dalje pride.)

ski zakon. Nadalje bo treba še rešiti predlogo o lokalnih železnicah, posebne železniške predloge, Lloydovo pogodbo, predlog o novem dalmatinskem parobrodnom društvu, zakon o pospeševanju trgovske mornarice, zakon o umazani konkurenci, zakon o provenijenci hmelja, kongruo, reformo zakonskega prava, zakon kako omejiti kužne bolezni pri živini, zakon o inženirskem naslovu in kolportajni zakon. — Časa je malo, češki radikalci pa nočejo umakniti svojih nujnih predlogov. Zato bo težko vse šlo pod streho.

Dopisi.

Iz Šlovenca. — Moj „dopisec“ v „Pr. L.“ je „Sočinega“ popisnika tako zbudil, da je odskočil in poslal „Primorcu“ dva dopiseca; „plagijat“ ga je spravil iz bajte! Neki gospod učitelj pozna prav dolgo vse dopise proti meni v „Soči“ in „Primorcu“, kar je sicer prav; zdi se pa, da se jih sramuje (ker so pokveke). — G. dopisnik! 100 kron sem obljubil, ako mi dokažete, kakor sem objavil v „Pr. L.“. Tudi Vaš predlog sprejemem (koliko ste dali že Vi za nar. namene?), pa dokažite svojo trditve! Zakaj se toliko zvijate in izogibate dokazu — bolj kakor mačka vrelému mleku. Ali je res, kar Vi trdite, ali ni! Ali mar hočete dati kteremu „uro“, kako je treba računati? Glede „pufa“ na Krožadi sami sebi ne verjamete, kar pišete. Od sv. Ivana od 23. dne dec. 1906 bi gostilničar že imel časa dovolj poračunati — in je tudi poračunil, ker drugače bi ne mogel vedeti, ali je puf ali prebitek. Ve pa tudi vsak, da samo zavijanje „moštac“ ne plača nobenega pufa. Ako (?) je puf sedaj poravnat — prav. — Rujno vince na Dobrovem, katero mi očitata in vseh 10 prič (pri občnem zboru „Hranilnice in posojilnice“ bo še več prič), prepustim Vam in Vašim. Saj je stara resnica, da se drugim najraje podtika to, česar je kdo sam poln. Tudi „grabežljivost“ Vam položim pred noge, da boste iz nje napravili vile, da boste, če bo mogoče, denar trosili, podpirali vse narodne sklade, razpoke, namene in liste — samo „Slovenca“ prosim ne! Ker s tem napravite največi narodni greh. Tudi boste lahko hodili reševati beneške Slovence, vpili boste „živio“ in vse bo rešeno, Italija porušena. Nov Radecki! pa brez armade. Ustanavljali boste društva za zavarovanje goveje živine, bralna društva n. pr. v Medani, v Hruševlju in drugod; tudi pevskih društev ne boste pozabili; ohranili boste Vašo jetično „bralnico“ (hiralnico) v Višnjeviku; prirejali plesne venčke na križpotih in kar Vam ostane še prostega časa. (Izven kar treba za živež in počitek) boste podučevali otroke, natančno spolnovati dolžnosti svojega stanu. Herkules je bil proti Vam ničla! Ako se nekoliko ntrudite, ni čuda! Zdj Vaslepo pozdravljam. Vam ne bom več dogovarjal!

A. Uršič.

Iz Cerkna. — 29. decembra je bil za nas Cerkljane vesel dan. Dobili smo namreč ta dan gospoda dekana v osebi Dr. Franca Knavsca. Čeravno vreme ni bilo primerno, se je vendar sprejem dobro izvršil. Kmalu popoldne se je pripeljal med pritkavanjem zvonov in streljanjem. Gospod župan ga je na kratko pozdravil ter mu predstavil občinske može; nato smo se podali v cerkev, kjer je bil sv. blagoslov; potem smo ga spremili v župnišče. Drugi dan v nedeljo se je v lepem govoru ljudstva predstavil in posebno povdarjal, da so bili dobri njegovi prejšnji farani na Livku ter izrazil nado, da so tudi Cerkljani tako dobri, ki imajo tako krasno farno cerkev. Povdarjal je Kristusovo ljubezen, in to nam označuje novega gospoda dekana, ki je ljubezniv in ponižen. S temi svojimi čednostmi, posebno pa s svojo globoko učenostjo si bode, upam, pridobil srca vseh brez razlike stanu in verskega prepričanja. Drugi dan v nedeljo zvečer je godbeno in pevsko društvo priredilo pod vodstvom g. pevovodje Gabrijela Bevka lepo serenado. Gospoda dekana Bog ohrani dolgo let med nami!

Iz Volčjega grada. — Na sv. Štefana dan smo videli, kako so tekali glavni agitatorji „Svobodne šole“ po vasi vabit ljudi na sestanek. Nekak prezirljiv in zmagonosen posmeh je bilo opaziti na njihovih ustah. Tokoj smo uganili, da je gotovo na obisku oni znani Kopač. Res se nismo motili. Pri županu namreč, kjer dobi vsakokrat prostora, je

pravil svoje „storije“ in zraven večkrat povdarjal složnost; če tega ni, so njegove poti in trud brez uspeha. Tukaj vidijo drugi bralci „Primorskega lista“, česa se Kopač boji. Če se razdere „sloga“ in ljudje izprevidijo, kaj podpira Kopač, potem adije „mondo“ gospod Kopač!

Ko je vse dobro poizvedel, kakšne karte se mu pišejo, jo je lepo odkuril. Sveda najbrže s kroncami, kajti brez teh se ni posebno lepo po svetu sprehajati. Za tiste kronice jih je pustil v sladkem srcu, da bodo njih otroci kdaj študirali v volčjegrajski „svobodni šoli“. Zaslupljenci!

S trnovske planote. — Postaja (in tudi prenočišče) za lokvarske voznike je zdaj pri Nemcih: odtod naprej na Lokve gre „Smuken-Zug“.

Huda zima je letos radi tega ker bodo na Trnovem dvojne volitve — občinske in državne: tako pravijo vremenski preroki. Ali je na tem kaj resnice, ni gotovo in dognano.

V Dornberg na obisk je šla težko stara Winklerica z Lokvij, in res, zdaj se čuje, da je pri svoji hčeri v Dornbergu hudo obolela.

Na lokvarkem pokopališču ni bil l. 1906 noben moški pokopan; tudi letos se je odprl prvi grob — ženski.

Darovi.

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. Karol Drašček 1 K, Nekdo 2 K, Peter Leban 2 K, Franc Kuštrin 40 v, Franc Stepančič 1 K, Nežka Toškan 1 K, Josip Fon, kaplan 3 K.

Uprava „Prim. lista“ je prejela za slov. „Alojzijevišče“ duhovnija v Vipolžah, 10 K; g. Jakob Pirih, vikarij 10 K; duhovnik iz okolice 10 K; Peter Leban v Gorici 2 K; Frančišek Kuštrin 40 vin. Za „Šolski Dom“ Peter Leban 2 K.

Novoletna darila Slov. Alojzijevišču. — Preč. gg. msgr. Jos. Kragelj 24 K; Alb. Leban 10 K; Tom. Rutar 10 K; L. in S. 10 K; Al. Novak 5 K; Ludvik Kumar 5 K; Filip Abram 5 K; Bog. Nemeš 10 K; Leop. Pečenko 3 K 34 v; Franc Červ 10 K; dek. Iv. Muravec 20 K; Ant. Pahor 10 K; Josip Golob 10 K; Ant. Berlot 5 K; Andr. Žnidarčič 10 K; Visokor. g. grof Baguer 5 K; Blag. gosp. Jernej Kopač kot odkupnino za novoletna darila 20 K. P. n. gg. Mihael Sinigoj 20 K; Josip Toroš 2 K; Karl Mach 1 K; N. N. 1 K; Pordon Dom. 1 K; Josip Ramot 1 K; N. in N. 80 v; Fornazari Ema 2 K; N. N. 1 K. Blag. gosp. Leop. Bolko 2 K; P. n. gg. I. Medved 2 K; Ferd. Resen 2 K; Ant. Miserit 1 K; Ana Grbec 3 K; Marija Zidarič 40 v; N. N. 60 v; Štefan Erjavec, kuhar 1 K; Mar. Bošnjak, kuharica 1 K; Drag. Črnigoj 2 K; A. P. 5 K.

Nadalje so darovali: Preč. gg.: Otilij Medveš 10 K, Janez Vuga 10 K, Aug. Čargo 10 K, Ant. Šiligoj 5 K, Ant. Manzini 4 K, Ivan Leben 10 K, Val. Pirc 5 K, Alfonz Poljšak 10 K, Ivan Rojec 20 K, Janez Kurinčič 10 K; Visokor. gg. A. Baguer 5 K, Angel Ritter 5 K, Baefy 5 K; Gospodična Rojc nabrala 5 K; P. n. gg. Fran Zuchiatti, župan v Medani 5 K, Jernej Spieler 1 K. Em. Del Erl 1 K, Marija Kaus 2 K, A. Castelliz 5 K, Ant. Jakončič 5 K, Teod. Hribar 10 K, Ant. Gerbec 2 K, prof. Iv. Berbuč 5 K, Fr. Delchin 4 K, Mih. Kozman 1 K, Fr. Braunizer 2 K, N. N. 1 K, Karl Drašček 1 K, Franc Bevč 3 K, N. N. 60 v, N. N. 1 K, Andr. Lasič, c. kr. šol. nadz. 4 K, Lir. Premrou, notar 5 K, I. S. 3 K, And. Fajt 1 K, Ana Hvala 3 K, Josip Čigon 2 K, gospa A. Pich 5 K, Josip Koruza 4 K, Ant. Obidič 5 K, Ant. Jerkič 5 K, Andr. Vecchiet 1 K, N. in N. in N. 1 K 40 v, N. — N. — N. 3 K 40 v, A. V. 1 K, I. Morassi 2 K 40 v, Jos. Blokari 1 K, A. Stanič 2 K, Fr. Novič 2 K.

Vsem blagodušnim dobrotnikom najiskrenejša zahvala. Bog jim stotero povrni in usliši prošnjo, ki jo hvaležni gojenci molijo trikrat na dan: „Povrni, o Gospod, z večnim življenjem vsem, ki nam zavoljo Tvojega imena kaj dobrega store!“

Novice.

Obolel je na pljučnici pretekli petek tukajšnji odvetnik g. dr. Fr. Pavletič. Kakor čujemo, je nevarnost že manjša. Želimo, da kmalu okreva!

Dopisniki na noge! — Kaj radi čitamo poročila iz raznih krajev, zlasti pa domače novice. Vsa hvala neutrudnim dopisnikom. Vendar moramo tukaj pibiti dejstvo, ki se ne da utajiti: Mnogo far in vasi je v naši deželi, od koder ni leto in dan nobenega dopisa, nobenega poročila. Ali se res ne zgodi v celem letu, kaj takega, kar je vredno, da izve „širša javnost“, ali pa so dopisniki brezbrizni. Krivda zadene gotovo le dopisnike. Pobjljšamo se v novem letu in poročajmo uredništvu „Primorskega lista“, vse važnejše dogodke svojega kraja. Le tako bo list popoln, ter vsestransko zanimiv. Zlasti naši mladeniči naj bi se večkrat oglasili, kar bi nam bilo jako ljubo. Torej na delo!

Kam deneš „Primorski List“, ko ga prebereš? To vprašanje stavljamo vsem naročnikom „Primorskega lista“. Ako si skop, ga boš seveda položil na polico, kjer ga bo pokrtil prah. Odslej stori drugače! Otdaj ga sosedovim ali sorodnikom. Vedi namreč, da v naših časih z razširjevanjem dobrega časopisja opravljajš apcsolko delo.

Liberalci vsiljujejo sedaj svoje umazano časopisje kakor star jud preležano svoje blago. Preležanega blaga — liberalnih listov se ogiblajte! Prve številke morda res ne bodo tako napadele vere in cerkve, da bodo lahko rekli: „Le naročite se, saj nismo proti veri!“ Ko bo pa dosti naročnikov, bodo prilezli na dan, kakor polž iz svoje hišice, in bodo začeli udrihati po veri. Tako delajo liberalni listi povsod. Zato proč z njimi! Naročajte in berite „Primorski List!“ —

Goriški liberalci trobijo sedaj po svojih glasilih, da so postali prava ljudska stranka. Sveda sedaj, ko je ljudstvo dobile besedo, da govori, se delajo prijatelje kmeta in delavca. Vedno so bili nasprotni ljudstvu in so se kot take tudi kazali. Njih stranka je stranka kmečkih oderuhov in ljudi, ki žive od delavskih žuljev. Tega liberalci vkljub vsemu vpitju ne bodo utajili! Če se sedaj delajo ljudstvu prijazne, kažejo s tem le, da se ljudstva boje! Objavili so tudi nekak program, v katerem pravijo, da so svobodomiselni. Kaj je namen svobodomiselcev, kažejo žalostne razmere na Fruoskem. Zatreli hočejo vero med ljudstvom. Vprašamo te pošteno slovensko ljudstvo, kako korist pa imaš od tega, če liberalci upijejo zoper vero? Prav nobene! V tistem programu nadalje pravijo, kako bodo pomagali oni sedaj kmetu in delavcu. Preneamno! Doslej se pa kmeta in delavca niso nikdar spomnili, ker ni imel tiste moči v politiki, kakor jo ima danes. Vse, kar je v tistem programu dobrega, so vzeli liberalci iz našega krščanskega programa. In ta program mi izvršujemo že več let, liberalci nam mečejo pa zato polena pod noge! Tu se vidi vsa liberalna podlost. Noben zaveden kmet ali delavec ne bo šel z liberalci. Z njimi bodo šli le oni, ki so doslej tlačili ljudstvo in pa oni, ki so od njih odvisni.

Koliko je verjeti liberalcem? — V „programu“, kakor liberalci imenujejo tisto zmašilo, pravijo liberalci, da bodo podpirali le zadrage, ki ne služijo političkim strankarskim svrham. To je prav, mi smo vedno trdili isto! Skoro obenem z liberalnim „programom“ je prišla na dan tudi neka okrožnica liberalcev, da se osnuje v Ljubljani narodno-napredna „Zadružna zveza“, ki bo združevala v sebi vse liberalne zadrage. Tu se vidi, kako si oni mislijo nepolitične zadrage. Le slepiti hočejo ljudstvo! Liberalcem nobene vere!

Še nekaj lepega o liberalcih. — Liberalni „program“ pravi, da se liberalci potegujejo za starostno zavarovanje

delavcev. Na miremskem shodu pa so liberalci upili, da ne marajo delavskega zavarovanja. Liberalci pravijo, da so prijatelji delavstva. V Mirnu pa so bili od liberalnih gospodarjev odduščeni 4 delavci le za to, ker niso imeli časa priti na shod kričat. Kje je prijateljstvo do ljudstva? Pri liberalcih ga ne najdete!

Kaj hoče „svobodna šola“? — Liberalci so v svoj prenovljeni program sprejeli tudi svobodno šolo. Kaj je to? Na to je dalo odgovor zborovanje društva „Svobodna šola“ v Karlovih varih na Češkem dne 9. decembra l. 1906. Na tem zborovanju je izrekel govornik ob velikem pritjevanju sledeče besede: Vera nima v šoli ničesar iskali! In na drugem shodu v Vitkovicah na Moravskem je rekel drugi govornik, neki učitelj (!) sledeče: „Svobodna šola zahteva, da se izključi iz šole vsaka vera!“ Take namene imajo tudi naši liberalci! Ali nam naše versko prepričanje in naša vest dopušča, držati s takimi ljudmi? Ne in ne!

Gabrščeku v album! — „Dočim liberalno časopisje blati in razdira ugled duhovščine in cerkve, se njih prvi matadorji na javnih ljudskih shodih bijejo na prsi: tudi mi smo dobri katoličani in dobri krščani — in tako podirajo sami razlog lastnega obstoja — raison d'être. Ako je katoličanstvo in krščanstvo tako bistveno potrebno za naše ljudske mase, čemu pa ves ta boj proti duhovščini? Ni-li ona oficijelna zastopnica katoliške in krščanske ideje? Ali ni ona vzgojena in izučena za to? Ali jo ljudstvo s svojimi žalji ne vzdržuje za to, da ideje katoličanstva in krščanstva uči in ohrani v ljudstvu?“ — Bilo bi dobro, da bi si Gabršček te besede svojega nekdanjega tovariša dr. Tume dobro zapomnil. Njemu so pisane.

„Soča“ in produktivne zadrage. „Soča“ pravi v novem programu narodno-napr. stranke katerega bodo reševali in „likali“ ta mesec na posebnem reorganizacijskem shodu v Gorici, da bo narodno-napredna stranka podpirala samo „produktivne zadrage. Menda ne take zadrage s posebnim strojnim aparatom, kjer bi se vanj metali klerikalci, na drugi strani pa prišli iz stroja novopečeni liberalci? To bi bila imenitna produkcija za „Sočino“ stranko.

Socialni demokratje na Goriškem. se pripravljajo za prihodnje državno-zborske volitve. Tudi liberalci se gibljejo. Našim somišljenikom kličemo: Na neustrašeno delo!

Sclavonia pri „L'Eco“. — Glade besede: Sclavonia in sklepov, ki jih izvaja iz te besede pisec dotičnega listka, ne čuti „L'Eco del Litorale“ potrebe, da bi kaj popravila, češ da je to subjektivna stvar. In taki ljudje, ki na tak način žalijo slovensko ljudstvo, se čutijo še razžaljene radi nedolžnega izraza slovenske govornice: Polentarji? Omenjamo, da „L'Eco del Litorale“ nadaljuje v isti številki v listku strapani in za Slovence žaljivi članek „Il Friuli“, o katerem pravi, da je historična študija. Čudna študija, ki zamenjuje Slovane s Hani in Avari!

Znani sofist trdi v „L'Eco del Litorale“, da smo mi rekli, da je on kriv plesov v prostorih grofa Baguer-ja in gospoda Gorjupa! To je sofizem, kakršnih smo vajeni pri njem. Mi smo pač rekli, da sta njegova lista osebna in da kot taka ničesar ne izpregovorita o plesih, ki se vrše v prostorih njegovih osebnih prijateljev, grofa Baguer-ja in gospoda Gorjupa.

Splošno obsojanje. — Počenanje lista „L'Eco del Litorale“ se obsoja v mestu splošno. To nam je v zadoščenje. Te dni smo slišali odlične vladne kroge ki označujejo pisarjijo tega lista o Slovincih kot nesramnost.

V predzadnji številki napada „L'Eco del Litorale“ č. g. K. Kumarja, vikarja v Avčah in pa č. oo. kapucine, ker so vrnili list in meče Slovincem spet v obraz krivičnost in nasilje proti Italijanom. Pravi, da smo Slovenci pokradli Italijanom nekatere zavode (Pa ne morda kapucinskega samostana?) in da oznanjemo križarsko vojsko proti mestu in proti Italijanom. Strupeni članek „Il Friuli“ se v „Eco“ nadaljuje. Članek je poln zgodovinskih laži in obrekovanj proti Slovincem. Tako dela list, ki je zdaj kakor „Popolo“ le osebno glasilo prosta Faiduttija... in pa njegove organizacije.

Ker je omenil list „L'Eco“ zavodov, ki smo jih baje Slovenci pokradli Italijanom, naj povemo, da so vsi stari zavodi v Gorici italijanski, tuditi, ki so bili ustanovljeni izrecno za Slovence in Italijane. Tako je bil ustanovljen zavod sv. Jožefa v Podturnu izrecno za Italijane in Slovence in so Slovenci darovali ogromnih svot s tem izrecnim pogojem. Prav je, da je list „L'Eco“ sprožil to zadevo, ker smo nameravali Slovenci že davno povzdigniti glas, da se morajo razmere v goriških sirotiščih predrugačiti, ker se raznarodujejo v njih slovenski otroci.

Dalje vprašamo, ali ne kradejo Italijani Slovincem denarja, ko jih silijo, da si morajo sami vzdrževati šolske zavode, dasi morajo pošteno davke plačevati.

H koncu povemo še, da so tudi „Hilarijansko tiskarno“ ustanovljali Slovenci. „L'Eco“ in „Popolo“ sta tiskarni pojedla nad 25.000 K. Radi tega je bil stari konsorcij primoran prodati tiskarno laškemu konsorciju...

Vsi poprašujejo: Od kod v listih „L'Eco“ in „Popolo“ nova struja? To so obrsti naše potrpežljivosti! Zato pa kličemo, kakor smo vselej klicali: Slovenci odprite oči!

Umrl je v Gorenji Branici č. g. kurat Peter Božič. Služboval je ondi okrog 14 mesecev in bil splošno priljubljen. Naj počiva v miru!

Umrl je vrtnar pri baronici Ritter Czakony Jože Martelanc.

Za župana v Devinu je bil 5. t. m. izvoljen g. Jožef Pahor iz Medjevasi. — Novi nabrežinski župan je g. Ivan Caharija, posestnik kamenolomov.

Kitajec v Gorici. — V Gorici se sedaj muči 20 letni Kitajec iz Sangaja Ling Nien Tszo. Gre iz milenske razstave v domovino. Govori le laško in angleško.

Ogenj je nastal v peter okrog 11 ure dopoldne v suterenskih prostorih „Trgovskega Doma“, kjer se nahaja skladišče trdke Černetič. Škoda na blagu je precejšnja. Ogenj, ki je najbrže nastal po neprevidnosti, je udušila požarna bramba. 2 gasilca sta ranjena. Trdka baje ni zavarovana.

Požar je nastal v torek zvečer okoli 5. ure v Gor. Vrtojbi pri posestniku Josipu Nemeč. Zgorelo je nekaj sena. Ogenj so baje provzročili otroci, ki so kuhali v zraven hleva obzidanem kotlu zelje za prešiče ter se igrali z ognjem. — Škode ni napravil veliko, ker je bil

kmalu udušen. — Stariši, že zopet stara pesem: Otroke proč od ognja!

Ogenj. — Iz Kanala se nam piše: V začetku novega leta nam je pretila velika nevarnost požara. Požar je nastal na trgu v hiši gospe Marije Valentinčič. Večjo nesrečo so preprečili gasilci in vojaki, ki so prišli hitro na pomoč. Posestnica je bila zavarovana, a je žalibog zamudila pred nekaj dnevi ponoviti zavarovanje. Škoda se ceni nad 1000 kron.

Velika tatvina. — V noči od srede do četrta so neznani lopovi odnesli lastniku hleva „pri luni“ za vojašnico 170 kron v bankovcih, 80 kron v kronah, 7 laških lir, za 16 kron drobiža, eno zlato ovratno verižico, vredno 56 kron, eno zavarovalno polico za življenje, glasečo se na ime Teodora Marušiča, eno mejnico, ki ima zapasti te dni, v znesku 600 kron, 3 zastavljalne listke, 1 srebrno verižico in več drugih srebrnih in zlatih predmetov v teži do 1/4 kile. Policija išče sedaj tatov. —

Sneg. — Poročajo nam s Krasa da je na Kranjskem do Št. Petra v noči od torca na sredo padal sneg. — Na Tirolskem, tako so nam poročali včeraj, sneži že 40 ur. Ves promet iz Inomosta na Koroško je ustavljen. Blizu Beljaka je sneženi plaz podsul vlak. Vlak je imel večurno zamudo.

Cerkev sv. Antona na Lokvah ima 3 oltarje, pa le 2 kelha. Zato so nekateri dobri ljudje rekli: „Pa dajmo, zbirajmo za nov kelih!“ No, čestitci sv. Antona imajo zdaj lepo priliko, da dajo kaj temu svetniku na obresti... za kelhom pride na vrsto prižnica... za prižnico pride „ta veliki zvon“ — a tačas jaz že umrl bom. —

Iz Lokovca. — Dne 12. decembra lanskega leta je obolel naš prečastiti gospod kurat. Od tega dne naprej ni mogel več maševati, a upajmo, da bo vsegamogočni Bog dal preč. gospodu kmalu zdravje.

Zima je pri nas velika, tako da ljudje ne morejo skoro od hiše do hiše. Snega je nad 2 metra; v zametih ga je gotovo več. — Dae 28. decembra smo imeli pogreb 19-letne Amalije Leban. Pri pogrebu je bil preč. g. banjški. Saežilo je ta dan najbolj.

Našel je pismonoša Andrej Battistič na Koraju denarnico, v kateri je bilo več drobiža. — Neka Beatrica Baselli je našla laški bankovec za 10 lir.

Listnica uredništva. — Gz. dopisnikom v Rihenbergu, Kanalu in Tamnici: Hvala! Dobili vse in hvaležno sprejeli. Bomo nekoliko predrugačili in pride prihodnjič, ker se bojujemo z velikim pomanjkanjem prostora. Še enkrat hvala lepa! Bog Vas živi!

Novice iz kobariškega okraja.

Vrsenski „osel“ jo privandra sedaj skozi Karnik na Draznici, kjer se prav dobro poučiti med otroci. Bati se je, da bomo morali tudi tukaj prenehati s poukom v šoli.

Ples — v proslavo pok. pesnika — duhovnika. — Nam se zdi, da bolj nevarnega se niso mogle spomniti kobariške dame, kakor da pride ples v proslavo pesnika — duhovnika. Če bi pok. pesnik — duhovnik —

živel, bi gotovo proti temu protestiral. Kako slave drugje pesnika! Poglejte Ribnico in druge kraje! — To bo „pričalo bodočim vnukom, kako imamo slaviti slavne genije“ — pa ne ples! Kobariške gospe res kažejo veliko vnemo za Gregorčičev spomenik — nabrale so po Kobaridu že več sto kron za ta namen — pa kaj ko pojdejo te krone za vojaško godbo in ples — pa ne za spomenik. Požrtvovalne nabiralke in častilke pok. pesnika — pošljite nabrane stolne kronice odboru za spomenik — in opustite ples — katerega obsoja ljudstvo in se branijo mladeniči in dekleta se ga udeležiti! Vaša požrtvovalnost pri nabiranju od hiše do hiše naj pričla bodočim vnukom, kako imamo slaviti slavne genije — pa ne ples!

Izjava. — V „Soči“ št. 1. t. l. je tiskano: „Od treh sorodnikov pokojnega pesnika S. Gregorčiča, ki so mu najbližji, je dobil g. Gabršček zahvalo za možat nastop ob pogrebu in za članek v „Narodu“... — Mi trije najbližji sorodniki izjavimo, da g. Gabrščeku nismo poslali nobene zahvale — ampak obsojamo njegov nastop, ker še mrtvega brata ne pusti pri miru, ampak se sedaj, ko ranjki ne more več ust odpreti, širokustvo hvali, kaj in koliko mu je dal miloščine.“

Na Vrsnem, dne 6. pros. 1907.
Anton Gregorčič, Blaž Gregorčič,
brat. brat.

Marija Skočir roj. Gregorčič,
sestra.

Op. uredništva: Razun teh treh najbližjih sorodnikov imel je pok. pesnik le še eno sestro, ki je poročena v Rihenbergu; toraj kje so trije najbližji sorodniki, ki so mu dali zahvalo? Čenjeni bravci — spoznate li, kako širokustno in predržno laže Gabršček?!

Poziv. — „Soča“ piše v svoji 1. štev. t. l., da je dobila interesanten dopis o škandalih v nekem farovžu v gorah — kjer je pohujšanje velikansko — kjer je žrtvo mlado dekle; in pravi „o sveti katoliški cerkvi je to nekaj navadnega.“

Vsi duhovniki iz kobariškega okraja pozivljamo „Sočo“ — da imenuje onega duhovnika in oni farovž, če je res, kar je pisala. Ordinarijat pa pozivljamo, da takoj odstavi in kaznuje dotičnega, kakor hitro Gabršček dokaže njegovo hudobijo, ker nečemo vsi trpeti radi enega!

Ako pa Gabršček ne imenuje onega duhovnika — ga imenujemo vsi — lažnjiveca in obrekovalca!
Duhovniki kobariškega okraja.

Posnemanje vredno — je delovanje iderskega župana Anton Manfreda, ki je izposloval od c. kr. okr. glavarstva odlok, da morajo biti na Iderskem vsi zganjetoči zvečer ob 8. uri zaprti. Vsak gostilničar, ki to presrtopi, bo dvakrat kaznovan z denarno globo v tretje pa zgubi koncesijo. Župani, če ste vneti za blagor ljudstva — na noge, — posnemajte!

Ker brez vode ni mogoče kuhati polente, — Krejci ne dajo zastoj vode Čedajcem; zahtevajo tudi odškodnino za ribe, rake in druge golazni enake. Čedajci so imeli občinsko sejo, pa se še niso odločili ali sprejmejo pogodbo ali ne.

Krejski delavci so pomagali regulirati Nadižo pri Ribiču. Ministerstvo jim je nakazalo 3100 K. O 1. novembra že čakajo na krvavo zaslužene vinarje, pa še niso ničesar prejeli. Kdaj se jim pač izplača?! Delavcem zaslužek zadrževati — je vsebop ijoč greh!

Lepo so pokazali — Livčni ljubezen do duhovnikov. — Preč. g. dr. Knavska, ki je odšel v Cirkno za dekana, spremili so gg. župan, podžupan, učitelj in grof Strassoldo do Iderskega, kjer so se s solzami v očeh poslovili od njega. — Novega svojega g. kurata V. Batiča so zopet jako gnljivo sprejeli. Čakali so ga pri Globih nad dve uri v najslabšem vremenu. Pri šoli bil je postavljen slavoletnik in tu so ga pozdravili gg. župan v imenu občine, učitelj v imenu mladine in grof Strassoldo v imenu finančne posadke. Vas Livek je bila vsa v zastavah!

Kamno — bi postalo rado samostojno županstvo. Občinski zastop libušenjski je v to privolil že pred štirimi leti. Deželni odbor pa je sedaj zahteval, da se tudi ljudstvo izreče ali je za to ali ne. Dae 5. t. m. bilo je toraj na Vrsnem, kjer je sedaj županski sedež, obče ljudsko glasovanje — kjer je večina volilcev glasovala za to, da postave Kamno samostojno županstvo.

Tamburaško društvo — se snuje v Kobaridu!

Trideseti dan — po pok. pesniku S. Gregorčiču je bil dne 2. t. m. na Libušnem.

Črez 1000 razglednic — je na sv. Štefana dan raznesel selski pismonoša, ki raznaša pisma po libušenjskem županstvu. To kaže, v kako ogromnem številu se razpošiljajo razglednice v praznikih.

Gospodarske vesti.

Javna zadružna enketa.

„Zadružna zveza“ v Ljubljani razposlala je vsem svojim zadrugam sledeči dopis:

Že precej let je minulo, odkar se je pojavila pri nas zadružna ideja. Naglo se je razširjala; danes je število krajev, ki še nimajo nobene zadruge, že jako majhno.

Zadružništvo našlo je pri nas mnogo privržencev, ki so sprevideli, da je ravno zadružna organizacija ono sredstvo, ki more naš narod rešiti gospodarskega pogina, ter mu dati pravo pravo svetlo. Razširjevalci zadružne ideje šli

Milostiva gospa,

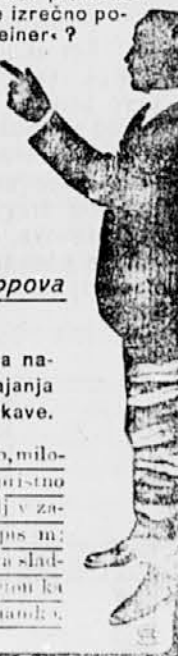
all veste, zakaj morate pri nakupovanju sladne kave izrečno podarjati ime „Kathreiner“?

Ker se vam sicer utegne primeriti, da dobite manj vreden posnemek brez vseživljenjske, s katerimi se odlikuje Kathreinerjeva kava.

Zakaj le
Kathreinerjeva Kneippova
sladna kava

ima spričo posebnega načina svojega proizvajanja vonj in okus zrnate kave.

Zapomnite si torej natanko, milostiva gospa, da dobivate pristno Kathreinerjevo kavo za lj. v zaprtih izvornih zavojih z napisom: „Kathreinerjeva Kneippova sladna kava“ in s sliko žnanika Kneippa kot varstveno znamenje.

Novoporočencem-novicem

priporoča

„Krojaška zadruga“ v Gorici

svojo bogato zalogo: Rumberško, belgijsko in šlezijško platno, namizni prti in serviete, brisalke, žepne rute, cvilh, žima in volna v dlaki za madrace, odeje, koce, šivane kuverte, perje za postelje, preproge in zavese itd.

Blago izvrstno. Cene prav nizke in stalne.

Nabirajte mu novih naročnikov!

o lik apostoli od kraja do kraja, ter v nešteti zborovanjih podučevali narod o združništvu, pisali so prepričevalne članke itd., in to vse, ker so bili sami prepričani o moči združništva.

Združništvo imelo je pri nas tudi mnogo nasprotnikov, ki so se posluževali najrazličnejših sredstev; slikali so združništvo kot največjo nevarnost, ter se sklicevali pri tem na majhno število ponesrečenih konsuminih društev.

Kedo je imel prav?

Odgovor morajo nam dati zadruge same, oziroma ga najdemo v njihovem delovanju, v njihovih uspehih in neuspehih. Radi tega obračamo se do vseh svojih zadrug, da nam na priloženi poli odgovorijo na sledeča vprašanja:

1. S kakšnega namena se je zadruga ustanovila? Kako je ta namen izvrševala? Kaj je pospeševalo, kaj je oviralo izvrševanje namena?

2. Kake posledice je imelo delovanje zadruge

- a) v gospodarskem (gmotnem) oziru;
- b) v duševnem oziru, zlasti, jeli se je udomačila misel za gospodarsko združevanje?

3. Splošne opazke in nasvete.

Odgovori naj bodo podrobni, jasni in popolnoma odkriti; nič se naj ne zamolči, nič se naj ne olepšuje.

V odgovorih hočemo najti zgodovino našega združništva a tudi dobiti sliko, ki bo de tem bolja, čim natančnejša bo de.

V odgovoru naj se označijo krajevne razmere, naj se opiše značaj ljudstva pred ustanovitvijo zadruge in sedaj, naj se pove, kdaj in kdo je povzročil ustanovitev, kako in kako ljudje so se dobili za odbor, nadzorstvo; ali je inteligenca sodelovala; kaj in kdo je nasprotoval, s kakimi uspehi; vpišite vse posle, tudi najmanjšo, katere je zadruga izvrševala, kateri posli so se ji posrečili, kateri ne.

Konečno pristavite svoje splošne opazke, svoje nasvete, naj se tičejo zadruge same, zveze ali sploh združništva; za vsak nasvet, za vsako kritiko vam bomo hvaležni.

Iz odgovorov hočemo dobiti zavest, jeli je bilo delovanje naših zadrug, zveze, pojedinih oseb pravo. Iz odgovorov si hočemo napraviti temelj za nadaljno poslovanje.

Prosimo torej nujno, da nam odgovorite na stavljena vprašanja.

Na ta dopis prihajajo zvezi jako temeljiti odgovori od njenih zadrug.

Odgovoriti pa morajo vse zadruge.

Ker si je v gospodarskem življenju našega naroda priborilo združništvo prvo besedo, je torej postalo za celi narod velevažno.

Radi tega ne omejujemo te ankete samo le na naše zadruge, temveč vabimo tudi vse druge, prijatelje in nasprotnike združništva, da se te javne zadrugne ankete vdeležijo in nam na gori stavljena vprašanja odgovorijo.

Za smeh in kratek čas.

T o l a z b a. „Skoda, da moj mož ni izvoljen za občinskega svetnika. Pol občine hi se veselilo.“ — „Bodi potolažena, ljuba sosedca. Nič ne de, če ni izvoljen, ima pa druga polovica občine tem večje veselje.“

V e l i k o d u š n o. Žena (po kosilu): „Mož, danes imej veselje in zapoveduj! Tu imaš zvonec in pozvoni dekli, da pospravi po mizil!“

Loterijske številke.

5. januarja.

Trst 63 85 2 70 53
Linc 37 15 81 22 14

Odlikovana pekarija
& in sladčičarna &
K. Draščik
v Gorici na Kornu
(v lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pince itd. Prodaja različna fina vina in likerjev na drobno ali v orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

Lekarna
Cristofolletti v Gorici

Prave in edne žel. kapljice
s znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Več tisoč najboljih vrst cepljenih hrušk, jabolk in češenj odda po nizki ceni takoj vinarsko in sadjarsko društvo v Rihberku postaja državne železnice.

Delavnica cerkvenih posod
in cerkvenega orodja
Fr. Leban,
Gorica,
Magistratna ulica št. 8.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.
Blago se razpošilja franco.

And. Fajt,
pek. izvedence Gorlea
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša).

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, kot or sa nove maše in godove, kolače za birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po smerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

J. Eichinger
Dunaj I. Milchgasse 2.

Prodaja devocijone, rožne vence, mašne obleke, pisalne potrebščine ter se priporoča častiti duhovščini.

Odlikovan od
njegove svetosti
Pija X.

Centralna posojilnica
registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih
in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907
na menice po 6%, na vknjižbo po 5 $\frac{1}{2}$ %
Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“
Dunajska cesta št. 19. (Medjatova hiša)

zavaruje

1. proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke; 2. proti prelomu zvonove, in 3. za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam

Edina domača slovenska zavarovalnica!

Svoji k svojim!